

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

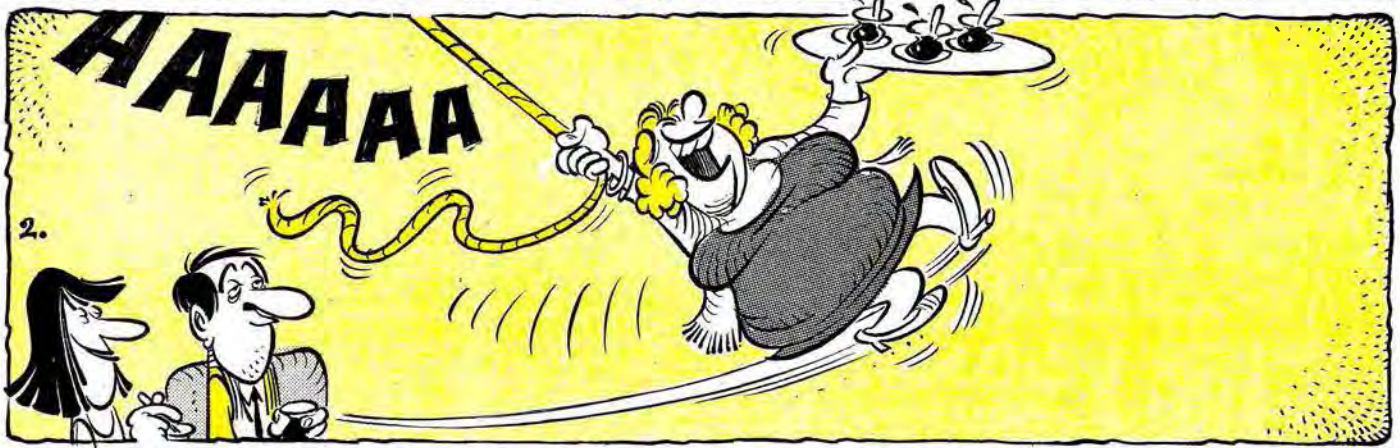
FİYATI: 20 TL

PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR

SAYI: 541

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

ÖĞRENCİLERE BÜYÜK MÜJDEMİZ VAR!

(Bu ayın sonunda açıklıyoruz...)

MİTHAT SOLMAZ (Aliyon Cezaevi)

UĞUR GÖZAKINCI (Metris Cezaevi)

HAMZA ÖZ (Şirinyer Cezaevi-İZMİR)

Cezaevlerinden gelen karikatürlerin ortak bir kişisi var.. Bu "Cezaevi faresi..." Kimi çizerek arkadaş fareyi ranza, tesbih, parmaklık gibi bir "Mapusane sinigesi" olarak çiziyor, kimi de espriyi fare üzerine buluyor. Ama bu karikatürde bir bu fare karşına çıkıyor. Ve ben bu fareyi çok seviyorum. Bu fare, Walt Disney'in cici, bici, şirin ve şekerden tatlı Miki Faresi değil. Bu fare, feleğin çemberinden geçmiş, anasının gözü tutukluların nızkını yürütüp yolunu bulan ama bazen de yalnızlıklarını paylaşan "Gerçekçi" bir fare.. Bu gidişle karikatür dünyamız yeni bir "Tip" kazanacak sanıyorum.

MUSTAFA ÖNCÜL (Adana)
Kendinizi lyice sözcüklerin getir-diği mizaha vurmuşsunuz. Paçalı don karikatürünüzün dışında görüntüyle ilgili espriğiniz yok. Giyim, kuşam konusuna yayın yasağı geldiği için onu yayınlayamıyorum. Sakal, kılık zorunluğu konusunda karikatür göndermeyin.

TÜNEL BİR YAŞ DAHA BÜYÜDÜM VE BÜYÜKLERE BİRAZ DAHA BENZEDİM...

SERDAR SAYAR (Adana)
Bulutun bağlanması çok işlenen bir görünüm. Çukurova'daki kuraklığa uygulanması işlenmişliğini biraz hafifletiyor olsa bile aynı konuya daha değişik espriyle bulabilirsiniz... En önemlisi çirpıştırdığınız çizimler Çukurova'yı anlatmıyor. Minik takkeli adam da Çukurovalı değil... Yaşar Kemal bu karikatürü görmesin, kıyameti koparır vallahi...

ŞENOL ERDEN (Hayrabolu)
Erkek çizerken gösterdiğiniz başıyıcı kadın tiplerinde gösteremiyorsunuz. Ayrıca eşyaların çizimleri de acemice oluyor. Adamın elindekinin tahta olduğu daha belirgin olmalıydı.

KARİKATÜRCÜ ŞADI DİNÇÇAĞ'I KAYBETTİK

1919 yılında doğan ve 1938 yılından bu yana karikatür çizen Şadi Dinççağ ardından bir sürü uluslararası ödül, binlerce karikatür bırakarak aramızdan ayrılmıştır. Dinççağ'daki karikatür sevgisi, başarılı olduğu mizah mesleğini geçmiş, yaşamını sergileri, albümleri, ödülleri dergi ve gazete karikatürleriyle "Gerçek bir karikatürcü olarak" kapatmıştır. Alçakgönüllü ve babacan kişiliğiyle her zaman sevilen Şadi Dinççağ son olarak Cumhuriyet Gazetesi'nde çiziyordu. Ailesinin ve Türk karikatürünün başı sağolsun.

GİRGİR

DUYURU GÜNEYLİ KARİKATÜRCÜLERE

ADANA EKSPRES gazetesi "Çingirak" adlı bir mizah sayfası hazırlıyor ve sizlerden karikatür bekliyor. Ayrıca mizah yazıları ve kısa öyküleri de yayımlayacak. Gidip sayfanıza sahip olun.

Nall Eren Ankara Sanat Evi'nde karikatür sergisi açtı

GÖKHAN GÖLKAN Yeni Yayıncılık Köyü-Neveşehir

Çizgilerinizi resmin etkisinden ve taramalardan arındırın. Espriğiniz pek iyi değil. Birkaçı da zaten yapıldı. Mizahı çevrenizde ve kendi gözlemlerinizde yakalamaya çalışın önceleri. İssiz ada karikatürleri filan da yapmayın töften.

ZAHİDE GENÇ (SYNT Tutukevi-Gölcük)

Mizahı sadece karşılıklı konuşmalarda değil, bir durumun çelişkisinde, kişilerin durum içindeki davranışlarında, uyumlu görünen zıtlıklarda, beklenmedik olaylarda filan da aramalısınız. Kısaca sadece sözcüklerle değil resimlerle, çizgilerle de düşünmeye alışın. Bu arada deseninizi geliştirmek için çok çizin. Çizerken espri düşünmeye çalışın. Birazcık daha büyük boyda çizin.

GİRGİR YILIN BASIN OLAYI SEÇİLDİ...

Çağdaş Gazeteciler Derneği, Gırgır'ı "Yılın Basın Olayı" seçmiş ve Onur Ödülü ile değerlendirdiğini açıklamıştır.

Bu onuru, tüm okurlarımızla paylaşıyor ve Çağdaş Gazeteciler Derneği'ne teşekkür ediyoruz.

GİRGİR

YIL: 11
SAYI: 541
16 OCAK 1993 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL** Müessese Müdürü: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazışları Müdürü: **TURHAN GÜNAY** Telefon: 28 50 00

Basıldığı yer
Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri:
Alayköşü Caddesi
Cağaloğlu-İstanbul

Üstüste tren kazası oluyor

RUHLAR ALEMİ KITABI PIYASAYA ÇIKTI...

Öbür dünya ve ruhlar hakkında bilmediğinizi bu kitabı okuduktan sonra öğreneceksiniz.

İçindekiler:

Hortlaklar ve cinler... Kot pantolon ve blucnier... Sihirbazlığın pof noktaları... Dua ve muska gücü ile çimentosuz demirşiz yıkılmadan durabilen dev bloklar... Telepati ile konuşma... Ayrıca çıkmamış telepati müracaatlarınız... Hipnotizma, spirtizma ve romatizma tedavilerinde C vitamininin faydaları... İnsanüstü güçlere sahip işverenler... Nzar ve beddua çeşitleri... Ruhlarla yapılan röportajlar... Kıyamet ne zaman kopacak...

Fiyatı 3.500 lira. Anneniz veya babanız bu kitaba 3.500 lira verdiğinizi duyunca kıyameti koparacaklar ve yiyeceğiniz dayakla kendinizden geçip ruhlar alemine gidip gel ceksiniz... Bütün kitapçılarda.

İŞ VE İŞÇİ BULMA KURUMU

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Özel hastanelerde en az bir yatak yoksullara ayrılacak

ŞANS OYUNLARINDAN ZENGİN OLDU

Doktor Azmi At Yarışından
35 milyon, totodan 20 milyon,
Milli Piyangodan 32 milyon,
Bingodan 8 milyon kazandı...

Toplam 90 milyar liranın sahibi olan ünlü Sinir Hastalıkları Mütehassısı Dr. Azmi istemdişi "Şans oyunları artıkça benim de müşterilerim çoğalıyor. Toto'da, Ringo'da, Bingo'da ve Milli

Piyango'da birşey kazanamayanlar zamanla tırlatıp bana geliyorlar. Onların sayelerinde parayı ben kazanıyorum" demekte ve şans oyun çeşitlerinin daha da çoğalmasını istemektedir...

ÖĞRENCİLER!..MÜJDEMİZİ BEKLEYİN..MÜJDEMİZİ BEKLEYİN..MÜJDEMİZİ BEKLEYİN...MÜJDEMİZİ BEKLEY

İPSİZ OSMAN

Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

HENGERİMİZ OSMAN, ANNESİNDEN KALAN TARLA- LARIN ÜZERİNE OTURMAK İSTEYEN DAVASI- NIN TEŞVİKİYLE/ KASABASINDAN AYRILIP, İSTANBUL'UN YOLUNU TUTTU. ANACI ANLI ŞANLI ZEMİN BİR TÜRKÜCÜ OLMAK İSTER TÜRKÜCÜ OLAMAZSA ŞANLI ŞEREFLİ BİR FUTBOL YALDIZI OLMAKTI...

ALO...BAŞKAN...BEN HÜSAMETTİN. GAY T FALSO Bİ DURUM VAZİYETİ KEŞFETTİK. İŞE EL KOYUYORUZ.

TAMAM ÇABUK OLUN!

OLDU BU İŞ..BAŞKAN BU YUGOSLAVİ ÖLÜ VEYA DİRİ DERHAL İSTİYOR...

BURNUMA PAPEL KOKUSU GELİYOR

Biraz da savaşalım

GİRSEKS

AŞK UĞRUNA DÜELLO...

BENİM SEVGİLİMLE DOLAŞIRSIN HA! SENİ DUELLOYA DAVET EDİYORUM.

Bilin bakalım aşağıdakiler neler yapıyor?

1) KANSTİNS NAADNOR?

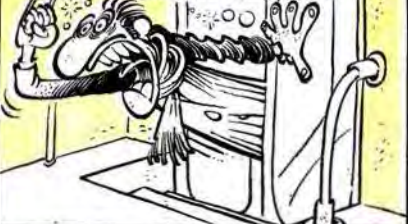
2) YARI ÇIPLAK OYNADIĞI SAHNELERDEN SONRA POPOSUNU ISITIYOR.

1) RİFKİ BEY N'APIYOR?

2) SIKIŞTIĞI KAPİYİ AÇMASI İÇİN OTOBÜS ŞÖFORÜNE BAĞIRIYOR...

1) BU ADAM NE YAPIYOR?

2) ÇIMACI OLAN BU ADAM VAPURDAN ATILMIŞ HALATI ÇEKMEYE ÇALIŞIYOR.

1) NESRİN TOPKAPI NAPIYOR?

2) GAZİNOYA GİDERKEN YOLDA BOZULAN ARABASINI TAMİR EDİYOR..

ŞARKICI OLMAK İÇİN EVİNDEN KAÇAN

NALAN KÖTÜYOLA DÜŞTÜ

Şarkıcı olmak için evinden kaçan güzel Nalan, belediyenin açığı çukurlarla dolu çok kötü bir yolda yürümeye çalışırken, açık bırakılmış bir kanalizasyon çukuruna düşmüştür.

Yanda belediyenin azizliğine uğrayıp kötü yola düşen Nalan, çukurdan çıktıktan sonra görüldüğü...

İPSİZ OSMAN Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

3:RG1A 6

Sarkis Paçacı

ACAYIP HİKAYE

BU HAFTA ÇOK ACAYIP BİR HİKAYEMİZ VAR BİRKAC YILDAN BERİ BİR KURGU-BİLİM MODASIDIR GİDİYOR SEYİTLER, YILDIZ SAVASLARI GİBİ BİR SÜRÜ SACMA SAPAN SEYLER SEYRETTİK HİÇ BİRİNİ BEĞENMEYİP FRENK MİLLETİNE KURSU BİLİM HİKAYEYE NASIL OLURMUŞ... GÖRETMEK İÇİN BU HİKAYEYİ GİZDİK. HİKAYE MİZ EYÜP'DE YENİ KİRALANAN BİR EVDE GEÇİYOR.

YAZIP GİZEN
GALİP TEKİN

İPSİZ OSMAN

Yazarı ORHAN ALEY
Çizen ERGÜN GÜNDÜZ

Üniversitenin yapamadığını Girgir becerdi...

İSTEYENİ MESLEK SAHİBİ YAPIYORUZ...

Bu ara "İsteyen herkes meslek sahibi olacak" diyecektir işsiz öğrenciler. Bu de kendi kapımızda bu olaya yardımcı olmaya hazırız. "50 bin lira verirseniz işi olarak Zambiya'ya gönderebiliriz" demiyoruz. Zaten artık bu numarayı yitmişiz. Biz size kendinizi yetiştirip para kazanabileceğiniz değişik meslekler bulduk. Bütün yazımızı okuyup kendinize bir meslek seçin.

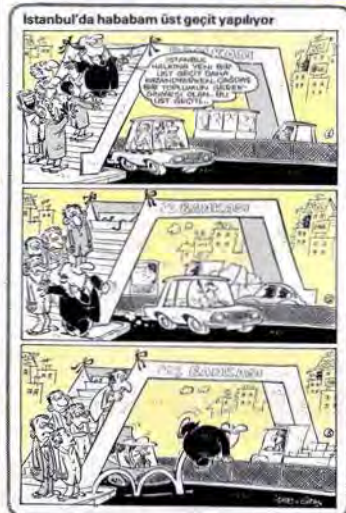
PUL YALAVICILIK
Kendine özgü tadı olan ekle bir meslektir. Eğer bu mesleğe gönül veriyorsanız postahanelerin ya da diloke verileri devlet dairelerinin önünde dölünüz çıkıp bekleyin. Pulların dölüne kurban verin.

DAYAK YIVCİLİK
Bu işleri ilk para kurarsınız. Eğer bu mesleği seçtiyseniz neyi seçtiyseniz, öncelikle "Para kargısı dayak yemi" diye bir leme yapıp boy munda alevi. Sonra da dölünüz 14.000 lıra gitseniz bir fiyat isterseniz yaparsınız olur biter. Osmanki bileyenize kalite bolumun görsün... Parayına kuyun kizi dövüp sürünce sür Falea em yarı? Gündü sen gel buraya bakalım. Başam... Ulan hocuz, ne bu trafığın hal-i? Kılı... Ben beni ner sa-bah otobüslerde yarıtmaya utamıyıp musun tanrı? Kıs-kent... caaant... Birazın yaparken neden maisehe çalı-yorum ayır? Başam... Fizik sanayin ne bolum kaseti döl-ye? İyoooyy... pöl. Hem bu derginin kasetörleri ne za-man doğru dölüde yemek? Oh be rahatsızladım. Al bakalım bu yirmi kagız. Ne demek u-lan... Bu para kurlanmaz abi... Bu öğrenmiş adamız abi... Bütün de kıl dölüyor.

ATILIA ATALAY

GIRGIR

KENDİ MALINDA BİR MİZAN DERGİSİDİR

İmhat programında, Piyano Başı sohbeti...

İş kazalarında dünya şampiyonu olduk...

ENERJİ TASARRUFU HAFTASI...

YAZARIM ULAN!

İBRAHİM ETHEM
ÇELİK
(ESKİŞEHİR)

Yeni yazacağım öykü için tip arıyordum kendime. Başkalarını bilmem, ama ben yazdığım öykülerde iki şeyden birinin gerçek olmasını isterim: Ya olay, ya da kişi veya kişiler. Kimbileri, ikisini de hayal göcülle yaratmak, belki daha kolay. Ancak, hem olayın, hem de olayın kahramanının yazının hayal gücünden fırlayıp gelmiş olması, öyküyü ruhsuz kılıyor bence. Oysa, yaratılan bir eserin ruhu, gerçekle arasında bir bağ olması gerek.

Yarım saat düşünmeme rağmen, aradığım tipi bulamadım. Birden, üst kattaki komşum Cavit Bey geldi aklıma. Hiç huyum değildi, gerekli de görmem ama, Cavit Bey çok iyi bir insan. Her şeyden önce de iyi bir komşu olduğundan, iznini almayarak verdim.

"Nereye gidiyorsun? Yemek hazır" diye seslendi karım arımdan.

"Şimdi geleceğim."

Üst kata çıkıp, Cavit Bey'in kapısını çaldım. Fazla bekletmedi beni. Alınının hemen yukarısında bir tutam saçını, çıplak kafasında gerilere doğru sıvazlayarak kapıda göründü:

"Oooo. Buyrun Ekrem Bey. Bu ne güzel sürpriz."

"Merhaba Cavit Bey. Yazacağım bir öykünün baş kahramanı olarak sizi ele almayı düşünüyordum. Ne dersiniz?"

"Oh. Bir şeref olur bu benim için. Nasıl bir öykü bu?"

"Bir mizah öyküsü. Bisiklete binmesini yeni öğrenen bir adamın başından geçenleri anlatacağım. Şehirde ortalığı birbirine katması istenir."

"Yo, yol Durun bir dakika Ekrem Bey. Rezil olmak istemiyorum ben."

"Ama..."

"Aması, maması yok. Rezillik, bu başka bir şey değil."

"Bakın bir dakika..."

"Asıl siz bakın. Başka türlü bir öykü ol-

sa, itirazım olmazdı. Ama, insanların bana gülmesini istemiyorum. Kesinlikle izin vermem böyle birşeye."

"İsminizi değiştireceğim. Yalnızca tasvir olarak..."

Kızdığı zaman o bir tutam saçını burnunun ucuna kadar döşerdi. Bu kez de böyle oldu. Kapıyı suratıma çarparken:

"Hayır" diyordu. "İşte o kadar."

Merdivenlerden aşağı inerken döşündüyordum. Ne tuhaf. Mizahi rezillik olarak anlıyordu adam. Yo, yo hayır. Tespitim yanlış. Gözünen kişi olmak rezillik değil. Öykümdeki güzel kıza bir sevgili, ya da heyecanlı bir maceraya bir dedektif adanmış söyleseydim elbette hoşuna giderdi. Ama, bir mizah öyküsünün kahramanı olmak. Yo. İşte bu olamazdı. Aynı öyküde bir başkasını anlatsam gülecekti elbet. Ama kendisini yazmaya kalktıyım da...

Anlamıyordum. Hiç anlamıyordum.

Yemekten sonra daktilomun başına oturdum. Bir an döşündükten sonra, sinisi gölümseyip, tuşlara basmaya koyuldum.

Kırk-kırkbeş yaşlarındaydı adam. Alınının hemen yukarısında katmış bir tutam saç.

Gece saat 1'e kadar çalışıp, öyküyü bitirdim. Yeni baştan okuduğumda, hazırladığım Mizah Öyküleri Kitabımda pek sevimsiz kataloğuna karar verdim. Ertesi gün, öyküyü bir dergiye postalam.

"Aparımanın önünde bir kalabalık toplanmış" dedi karım. "Bütün mahalleli orada."

"Bu gibi şeyler, bir yazarın arayıp da, bulamadığı şeylerdir. Hemen balkona koştum. Karım haklıydı. Bütün mahalleli oraya toplanmıştı. Her katadan bir ses çıkıyordu. Yanlış görmediysem, Cavit Bey'de

aralanıyordu. Ansızın, bakışlarımız karşılaştı.

"Namussuz herif. İşte orada, bize bakıyor."

Beni kastettiğini önce anlamadım. Bizimki dışında, tüm balkonlar boştu. Anlaşılan, o namussuz bendim. Kalabalık, birden hareketlenip, apartmana girdi. Yukarıya geliyordu.

Karımın kapının önüne dikilip, beklemeye koyuldu. Kalabalığın, kapının önünden geçip, daha yukarılara doğru gitmesini boşuna umut ettim. Tam kapının önünde durmuşlardı. Susmak bilmiyorlardı bir türlü. Kapıyı kilitledim hemen.

"Çık dışarı! Hesap ver bakalım."

Cavit Bey'di bağırın. Burnunun ucunda sallanan o bir tutam saçı görür gibiydim.

"Beşyüzotuzsekiz liraaa!" diye bağırıldı. Hep birden cevap verdiler:

"Neeee?"

"Hesabı istemiştiniz ya."

"Vay alçak! Alay ediyorsun bir de. Yürüyün arkadaşlar."

Kapıya yükleniyorlardı. Karımın beti, benzi almıştı. Ben de ondan farklı değildim hani.

"Espri yapacak zamanı buldun sen de. Bu adamların niyeti ciddi. Anlamıyor musun?"

Kapının menteşeleri zorlanmaya başlamıştı.

"Ne istiyorsunuz?" diye bağırdım.

"Açık açık söyleyin." Kapıdan çekilip, bir süre mırıldandılar. Dediklerini anlamıyordum. Neden sonra:

"Beni rezil etmişsin" dedi Cavit Bey.

"Anladım?"

"Bal gibi anladın. Öyküde beni kullanmamamı istemiştin. Ama sen."

"Dur bir dakika. Yani öykü yayınlanmış mı?"

"Bilmiyormuş gibi soruyorsun bir de. Ne hakla yaparsın bunu? Cevap ver, hadi."

Gerçekten bilmiyordum. Demek öykü yayınlanmıştı.

"Bu iş ikimizin arasında. O arkandaki kalabalığın istediği ne?"

"Bugün bana, yarın onlara."

Onaylayıcı sesler yükseldi.

"Peki öyküdeki kişinin sen olduğunu nereden biliyorsun?"

"İstanbul'dan bir arkadaşım telefon etti. Öyküdeki kişinin ben olduğumu anlattı. Senin de Eskişehirli olduğumu biliyor Bütün o rezilliği gerçekten yapıp, yapmadığını sordu. Ayrıca, kaynanam dün akşam başladı gülümeye, hala da gülüyor. İki de bir 'Salak damadım' demesi de cabası. Daha örnek vereyim mi?"

Karım da, ben de elimizde olmadan kahkahayı bastık.

"Gölüyorlar bir de.. Yürüyün arkadaşlar. İleriiiiiiii!!!"

Kahkahalar suratımızda donup, kaldı.

"Bir şeyler yap" dedi karım ağlamaklı bir sesle:

"Defolun! Yoksa fena olacak."

"Ne yaparsın ulan?"

Ne yapabiliyordum ki? Lanet olsun. Hiçbir şey geliyordu aklıma. Bir şeyler yapabilmek için beynimi patlatıyordum ki, masanın üzerindeki kalem çarptı gözüme.

"Yazarım ulan!" diye haykırdım.

"Bütün yaptıklarını yazıyorum." Sanki sihirli bir sözcük söylemişim. Kapıyı zorlayan omuzlar birden durdu. Sesler kesildi. Başarmıştım.

"Çabuk şu kalemi ver" dedim karıma.

"Bloknotumu da. Daktilomu da getir."

Tüm ağır silahlarım yanımdaydı artık. Bir elimde kalem, diğerinde bloknotum ve koltuğumun altında daktilom.

"Şimdi de kapıyı aç."

"Ama..."

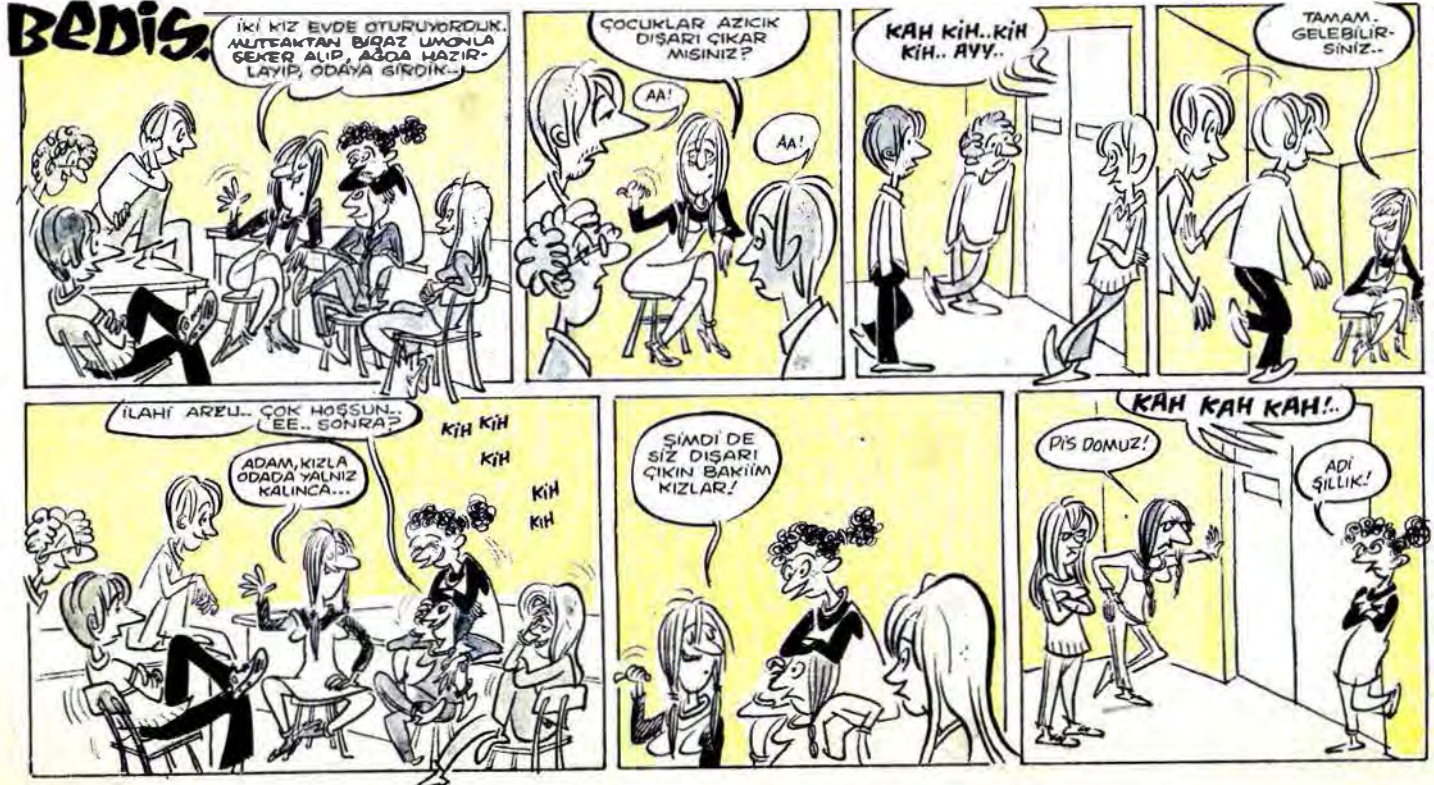
"Dedikimi yap sen."

Kendimden emin bir şekilde dışarı çıktım. Kalabalık, beni silahlarıyla (!) görünce, sanki arkalarından çeken varmışcasına uzaklaştılar ikiye adim. Şaşkınlıkları geçmemişti henüz. Geçmesine de fırsat vermeyecektim.

"Yazarım ulannnnn!" diye yineledim. "Hepsini yazıyorum. Burada olanların hepsini. Anlıyor musunuz? Bütün gazetelere de yollarım. Bundan sonra yazacağım tüm öykülerde de sizi anlatırım. Rezil ederim ulan hepinizi. Şimdi çıkıp gidin. Bir daha tekrarlamayacağım. HADI."

Süt dökmüş kediye dönmüştü hepsi. Yarım dakika sonra karımdan başka kimse yoktu çevremde.

Devamı karşı sayfada...

GURGİR:16

Karşı sayfadan devam.

İçeri girdiğimde bakkal Hüsamettin hemen yanıma koştu.

"Buyur beyim. Ne istersen?"

Normal değildi davranışı. Ya dün geceki kalabalıkta o da vardı. Ya da savurdüğüm tehdit herkese ulaşmıştı.

"Bir kilo beyaz peynir, iki ekmek, üç kilo toz şeker istiyorum" dedim emredici bir ses tonuyla.

"Hemen beyim." Bir çırpıda istediklerimi önüme koydu.

"Nekadar?"

"Aman beyim, söz mü olur."

"Anladım?"

Diğer müşterilerden uzak bir köşeye götürdü beni.

"Beni yazma beyim" diye fısıldadı. "Ne istersen al. Dükkan senin olsun istersen. Yeter ki beni rezil etme gözü seveyim."

Şaşkına dönmüştüm. Bu kadarını beklemiyordum doğrusu. Bir deneme daha yapmaya karar verip, kasaba girdim.

"Bir kilo pizola, bir kilo da köftelik kıyma istiyorum Ahmet Efendi."

"Şimdi beyim."

"Ne kadar vereceğim?"

"Ama yaptın Ekrem Bey. Paranın sözü mü olur hiç. Yazmazsın olur biter."

"Ne?.. Neyi yazmam?"

"Anladın işte beyim. Beni rezil etme, canım sana feda olsun."

Anlamaya başlıyordum. Eve gittiğimde başka bir sürpriz bekliyordu beni. Kanım, mutfaktaki yığını göstererek: "Köşedeki mandranın sahibi Erdoğan Bey yollamış" dedi. "Kendisini yazmayacakmışsın. Ne demek bu Allah'ın sevdiğini?"

Açıklamaya fırsat bulamadım. Kapı çalınıyordu. Açtığımda, ev sahibimle burun, buruna geldim. Soluk almadan konuşuyordu:

"Bak, dinle beni, kiranı indiriyorum. İstersen bedava ya otur. Hatta, ev senin olsun. Hiç bir şey istemem. Yeter ki, beni yazma. rezil etme kurban olayım."

"Yazmam" deyip kapıyı suratına çarptım. Sonra:

"Yaşadık hanım" diye bağırdım. "Artık yazı falan yazmayacağım."

"Anladım? Nasıl geçineceğiz peki?"

"Yazmayarak. Hiç bir şey yazmayarak."

Artık, yazmıyorum. Daktilomu temizleyip, bir köşeye kaldırdım. Kalemimle, bloknotumu sürekli elimde taşıyorum yalnızca. Ha sahi, unutmadan: Köşedeki mandraya orıak oldum. Evde de bedava ya oturuyorum. Bakkala, kasaba da gitmiyorum artık. Ne diye gideyim ki, günlük ihtiyacımın hepsini kendileri yolluyorlar. Kanm da bu oyuna iyice alıştı. Hele kızım. Onu, arkadaşlarıyla oyun oynarken seyrediyorum bazen. Kendisinden büyük çocuklara parmağını sallayıp:

"Ebe ben değilim. Babama söylerim, hepinizi yazar bak ha" demesi yok mu.. Kahkahalarla gülesim geliyor.

BİTTİ

HASBİ TEMBELER

HATA...

SARHOŞ...

GÜZELLİK...

ÇAMUR...

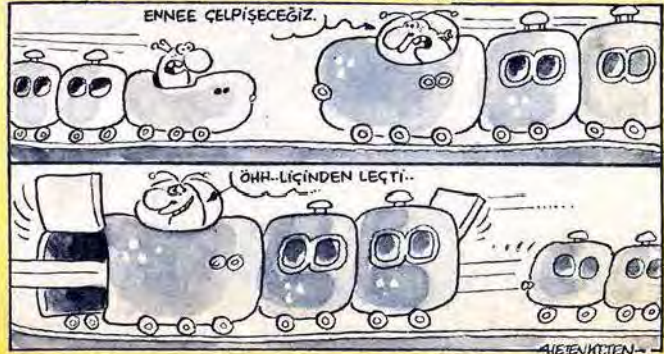
CORK GEZETESİ

YÖLLEL KERLİ LÖLDÜĞÜNDEN KEZELEL ELTİYÖL Eşekide Börd' de lötlen bil kezeyi gölüydüsünüs...

TİLEN KEZELELİ ÇÖĞELDİ...

Fotöglefte sön tilen kezesi gölüyöl...

GİRGİR:11

ÇOCUKLUK ARKADAŞIM İHSAM DOVRAMACI

Sayın okurcularım. Bir zamandır ben de çocuktum idim. Benim de oyuncaklarım, arkadaşlarım, birdirbirlerim vardı. İnsanlar yeni tanıdıkları bağız kimselere ısınamazlar. Bağzılarında iseyse kendilerinden bir şeyler bularak hemencecik samimiyi olurlar. İşte size anlatıcağım arkadaşım da böyle biriydi. Ufaklık idi. Onasokokta rastladım. Kızılmaske gibi gözükleri vardı. Bana "Gel lan..O retniencilik oynuyalım"dedi...

Allahım ne kadal bilgili idi. Onu hemem sevdim. Çok iyi arkadaş olduk. Adı "İhsam"dı. Fakak o benim ismini bir 1010 aklında tutamıyordu. Evet..Benim kadal akıllı diydirdi idi. Bana "Muhsin" diydirdi. Ama otsum. Birbirimizi çok seviyorduk. İçliyimiz su yere dökölümüydü. Birlikte geziyol birlikte varamazlık yapıyorduk.

Akakçılıkta üstümüze yoktu idi. İkimizin akıllı birleşince bizi kimseler durduramıyoldu. Anahlar uyduramadıyız ağacı başka türlü soyuyorduk..

Somribaiz daha büyüüp okullu olduk. İkimiz de okulun birimcisidi... İkinci yoktu. Üçüncü iseyse daha somra alom fizikçisi oldu. Gariban üstüm zekalydı. İhsa 'la ben aynı kıza aşık olduk. Birbirimize haksızlık olmasım diye ikimiz de defağkarlık yapıp kırdan vaz geçtik

İkimiz de birer atomize alım kadal akıllı ve becerikli idiydik. Fakak bu yeterli diydirdi. Zakamızı geliştirmemis gerekiyoldu. Bol bol beyin yedik.. Karata yaptık, satramç oynadık...

Artık hayata atılmanın zamağını gelmişti. Bem litbolcu olup Fenebagçe'de oynamak istiyordum. Gerçi litbolcu olamadım ama önlü bir gaza acı oldum. Ve kendime "Fırbol otoritesi ve bütün hususlar porofesölu" ünvanını veldim. İhsam ise artist olmak istiyordu..Artist olamadı ama çocuk hastahıkları uzmanı olup çocukları ve gençleri mükemmer bir sekilde hasta etmevi öğrendi.

İhsam'da kendisini "Artist ve öğretmenler öğretmeni ilan etti". İşte ikimiz de şöret olmuşuk. Var mıydı bize yan bakan ulam!..Bundan böyle kötü günlerimizde birbimizde koltuk çıkmaya huzularınızda yemin içiyoluz.

BU
SAYFAYA
ACELE
YENİ BİR
HİKAYE
İSTER.
ONUN İÇİN İSTER İST
ANLATACAĞLA...
RİMİZ BİR
SABAH ERKEN
İSTANBUL'UN,
DAMINA KAR YAĞAN
(NOOLDU KÖTÜ Bİ Ş
SİMİDİ HERKEZ UY
AZ SONRA
CUMBÜR
CEMAAT
KALKILACAK!
SENATOR MIRİS
ÇANTA, EVRAK
KILIÇ, KALKAN,
MİZRAK
KUŞANILACAK!..
CADDELERDEN
OTOBÜSLERE
AKINLAR
DÜZENLENECEK!..
BİN ATLI İŞİNİN
BAŞINA
DİGİDİK MİGİDİK
CİNAT
EYLEYECEK!..
YAA N'ABER?
SABAHLARI
KADIKÖY
YAKASINDAN
KARAKÖY
YAKASINA
AKŞAMLARI
GRİKÖY YAKASINDAN
TAHTALIKÖY
YAKASINA
GİDE GELE, GELE
GİDE GELE, HOP!
NOLUYORUZ USTA
BE.. İYİ OLUR ANAM
İSTERSEN AZIÇIK
SUYUNDAN DA
KOYSAYDIN
DİYE DİYE
İKİ YAKALAR
BİR ARAYA
GETİRİLMEMEYE
ÇALIŞILACAK
UFF, OFF, PUF!
HAYAT ZOR
ALLAHTAN
CEPTE
SON BİR
ABONMAN
VAR AMA
DIŞARDA
YAŞAM
LÜSİYOR...

SİCAKTAN
VİDEOM
BOZULACAK

APOLLO AHMET
GIIIIIIIIIIYYY.GYDAGIYY
ZANGSSSSSSSSSR
ZUNGUUUUR AZ BIRAZ
DA TAKIR DA

KAZAN ÇİZEN :

**GÜM
GÜM
GÜM**

GIKGIN:13

APARTMAN HAYATI

